

ה"ת 5950/02/15 - עבדאללה ע.עזיז אלסנא נגד ראמי חאג יחיא,רמי סלימאן (עציר),מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ה"ת 5950-02-15 חאג יחיא ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 8163-12-14

בפני השופט אהוד קפלן
המבקש
נגד
המשיבים

עבדאללה ע.עזיז אלסנא

1. ראמי חאג יחיא 2. רמי סלימאן (עציר) 3. מדינת ישראל

החלטה

בבקשה להחזרת תפוס (רכב)

1. בבקשה קודמת להחזרת תפוס שהוגשה ע"י חאג יחיא וראמי סלימאן ביום 19/2/2015 נטען כי ביום 30/12/2014 נעצר חאג יחיא כשהוא ישב ביחד עם אחר ברכב השייך לרמי סלימאן בתחנת הדלק להבות חביבה.

2. בהתאם לנטען בכתב-האישום שהוגש נגד חאג יחיא במסגרת פל"א 8163/12/14 בתאריך 28/12/2014, סמוך לאחר השעה 23:00 הוא נהג ברכב ברחוב דוד שמעוני בחדרה כשהוא נוהג בקלות ראש ולא נשמע להוראות השוטרים שהורו לו לעצור במערכת הכריזה, האיץ את מהירותו תוך שהוא מזגזג בין הנתיבים ועוקף רכבים. עוד נטען כי בזמן הנהיגה היה הנאשם בפסילה ונהג ברכב לאחר שרישיון הרכב פקע ומבלי שהייתה ברשותו פוליסת ביטוח.

הנאשם כפר בכתב-האישום, והתיק קבוע לשמיעת הוכחות.

3. לטענת המבקשים, הנאשם לא נהג ברכב כשהמידע מסתמך על פרטי הלבוש שלו בדוחות השוטרים. עוד נטען, כי סלימאן לא נתן את הסכמתו לביצוע עבירה כשלהי וכי אין סיבה בדין להמשיך בהחזקת הרכב. בתגובה לבקשה שהגישה המשיבה ביום 5/3/15 נטען כי יש כוונה לבקש חילוט הרכב, ועל כן היא התנגדה לבקשה.

4. ביום 16/3/15 התקיים דיון ראשון בבקשה בפני השופטת טל תדמור-זמיר, ובמסגרת הדיון טען ב"כ המשיבה כי המבקשים לא הוכיחו זיקה לרכב מאחר שמופיע כי הרכב נמכר ביום 15/1/15 לאדם בשם עבדללה ע. עזיז אלסנא והועברה בעלות בו במשרד הרישוי.

עמוד 1

5. המבקשים טענו בתגובה לטענה כי חאג יחיא עוסק בסחר ותיווך ברכבים וכי הוא קיבל את הרכב מאותו אלסנע שמנהל מגרש לסחר במכוניות בשם "אוטו שחר בע"מ" והציע אותו לסלימאן על מנת שירכוש אותו. לפיכך, נטען כי חאג יחיא היה מורשה לנהוג ברכב ולסלימאן יש זכות בהיותו בעל הרכב הפוטנציאלי.

לאחר מכן, נדחה הדיון על מנת לאפשר למבקשים להוכיח את זכותם ברכב.

6. ביום 30/3/15 התקיים דיון המשך בבקשה, במסגרתו הציגו המבקשים יפוי כח מהבעלים הרשום של הרכב וזיכרון דברים שהרכב נמכר לסלימאן.

ב"כ המבקשים הסכים שהרכב יוחזר בכפוף לתנאים, והדיון נדחה למתן החלטה.

7. ביום 2/4/15 ניתנה החלטה בבקשה, לפיה המבקשים לא הוכיחו זיקתם לרכב ככל שבתדפיס העברת הבעלות עולה כי ביום 15/1/15 בוצעה העברת בעלות מחברת "אוטו שחר בע"מ" לאותו אלסנע וכי המבקשים לא הצליחו לתת הסבר מדוע שאותו אלסנע יבצע העברת בעלות על שמו באם הוא כטענת המבקשים הבעלים של מגרש המכוניות.

עוד נקבע, כי התאריך של זיכרון הדברים מיום 20/12/14 אינו מתיישב לא עם מועד ביצוע העבירה ולא עם מועד העברת הבעלות ברכב. לפיכך, הבקשה נדחתה.

8. על ההחלטה הוגש ערר למחוזי במסגרת ע"ח 36026/05/15, ובדיון שהתקיים בפני השופט רונית בש ביום 30/5/15 חזר ב"כ המבקשים על בקשתו להחזרת הרכב ולחילופין ביקש להחזיר לידי הבעלים הרשום מר אלסנע והצהיר שבקשה זו על דעתו ובהסכמתו של אותו אלסנע.

9. לאור המלצת בית-המשפט, הסכימו הצדדים להשבת הרכב לידי אלסנע בכפוף לתנאים הבאים: איסור העברת בעלות ברכב ורישום צו עיקול לטובת המשיבה, חיובו של מר אלסנע בביצוע פוליסת ביטוח לרכב והוספת המשיבה כמוטב בפוליסה והפקדת ערבון כספי או ערבות בנקאית בגובה ₪ 45,000 וכן התחייבות עצמית של מר אלסנע בסכום של ₪ 130,000 וערבות צד ג' באותו סכום.

10. ביום 1/7/15 הגיש אלסנע באמצעות בא-כוחו הודעה שהוכתרה כ"הודעה דחופה ביותר" לבית-המשפט המחוזי, במסגרתה טען כי כל ההליכים שהתקיימו היו פגומים ופסולים היות והוא עצמו לא היה צד להם והכחיש שנתן את הסכמתו כפי שהצהיר ב"כ המבקשים.

עוד נטען, כי הטלת התנאים עליו הייתה מוטעית, שכן המטרה העומדת מאחורי הטלתם הייתה נעוצה בבקשת המאשימה לבקש חילוט שכן אלסנע עצמו לא נאשם בתיק ואף לא נחקר בתיק.

משכך, ביקש אלסנע שבית-המשפט יורה על צירופו להליכים בשתי הערכאות על מנת שיוכל להגיש בקשות מתאימות.

11. בנסיבות העניין, נקבע דיון במעמד כל הצדדים בבית-המשפט המחוזי שהתקיים ביום 7/7/15 ולאחר דין דברים הוחלט להחזיר את הדיון לבית-משפט השלום ובלבד שעד שיתקיים הדיון לא תינתן החלטה בהקשר לרכב.

12. ביום 15/7/15 הגיש אלסנע בקשה לעיון חוזר במסגרת התיק העיקרי (פל"א 8163/12/14) בה עתר המבקש להחזרת הרכב לידי ללא תנאים וכן לפטור אותו מדמי האחסנה, במסגרתה הוא חזר על

הטענות הקודמות שהועלו קודם לכן והוסיף כי סלימאן לא הוכיח זיקה לרכב וזיכרון הדברים שהציג מיום 20/12/14 אינו מתיישב עם יפוי הכח שנתחם ביום 25/3/15 וכי לפי כן אין לו זכויות קנייניות ברכב.

הדין נקבע בפני כשופט תורן.

13. ביום 29/7/15 ביקשה ב"כ המבקש להורות על החזרת הרכב ללא צורך בקיום הדין לאור הימצאות התצהירים של המבקשים המקוריים בתיק לפיו אין להם זכויות ברכב - הועברה לתגובה.

ביום 3/8/15 הגישה המשיבה את התנגדותה לבקשה וביקשה אורכה לאיתור חומר חקירה - נקבע כי הדין יתקיים במועדו.

14. בדיון שהתקיים בפני הצביע בא כוחו של אלסנע על הבעיה האמיתית של המשיבה בתיק זה: השאלה איננה באמת למי שייך הרכב או מי זכאי להיות הבעלים שלו בסופו של דבר, אלא כיצד תוכל המאשימה לשכנע את בית המשפט שדן בתיק התעבורה כי הרכב שייך לנאשם (חאג' יחיא) ומה הסיכוי שהרכב בכלל יחולט בסופו של יום בשל עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

15. ב"כ המאשימה השיב כי הרכב שייך לנאשם הואיל והנאשם נהג בו בעת ביצוע העבירה, וברור שלא די בכך כדי שהרכב יחשב כשלו לצורך חילוטו.

16. מעבר לכך, הדעת נותנת, וכך גם מלמד ניסיון החיים, שבשל העבירות המיוחסות לנאשם בית המשפט לא יחלט את הרכב ששווי 150,000 ₪, או לפחות זה היה שוויו בעת שנתפס על ידי המשטרה. יש להניח שבשבועת החודשים שהרכב תפוס על ידי המשטרה, ערכו ירד משום שהוא יושב באיזשהו מגרש ומעלה אבק.

17. בתיקים מסוג זה יש להורות על החזרת הרכב כנגד ערובה מתאימה שתאפשר בסופו של דבר חילוט או חלף חילוט.

את גובה הערובה וסוגה יש לקבוע בין השאר על פי שווי הרכב ועל פי הסיכוי שבסופו של דבר הרכב יחולט בתום ההליך הפלילי.

במקרה שבפני הסיכוי נמוך, שלא לומר קלוש.

18. אשר על כן, אני מורה כי בכפוף לכך שהמבקש יחתום על התחייבות עצמית של 150,000 ₪ להחזיר את הרכב היה ובית המשפט יורה על חילוטו, הרכב - מרצדס-מ.ר. 74-777-60 - יוחזר לו.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לצדדים.

עמוד 3

ניתנה היום, כ"ב אב תשע"ה, 07 אוגוסט 2015, בהעדר
הצדדים.